

PERIÓDICH VERMELL

** SALUT PÚBLICA ** INTERESSOS POPULARS ** ARTS Y LLETRES **

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan
 las circunstancias

NOVELA MICROSCÓPICA

En Frederich y la Laura s' estimaban com...
 Com qui 'ls diré? Com... dos que s' estimin
 tant com la Laura y en Frederich.

Sos pares respectius posaren lo *visto bueno*
 als amors de sos fills y... lo demés ho feu lo
 rector de Sant Pau ab ajuda del escolá.

Van transcorre nou mesos y... un amich de
 Frederich me digué: «Fins are á casa en
 Frederich no mes podian jugar al tuti porque
 eran dos: are podrán fer lo solo porque son
 tres.» Tot seguit me vaig pensar de qué 's tracta-
 va.

—La Laura te un noy? vaig preguntarli.
 —No.
 —Una noya?
 —Tampech; lo que sí te es un cosí que ahir
 arribá d' América...

Algun temps després de la arribada del cosí
 en Frederich tornaba la seva costella á sos
 pares.

—Qué habia passat?
 En Frederich se creya molta cosa; pero la
 Laura y 'l cosí sabian que aquell no tenia
 rahó prenent mida tan rigurosa.

Al pobre Frederich se l' hi habia ficat al cap
 que l' enganyaban y ¡res! cada hù per allà hont
 l' enfila.

La Laura á pesar de estar separada de son
 espós, sempre 's veyá vigilada per ell, y can-
 sada de semblant espionatge prengué una reso-
 lació heroica. Per tranquilisar á son marit se
 ficá en un convent de monjas.

Passaren dos anys.

Durant aquestos lo cosí 's casá; la Laura vis-
 qué en lo convent y en Frederich se va conven-
 cer de que habia sigut un imbécil dubtant de
 sa muller: y per desfer lo mal aná al convent á
 buscarla.

La lluna de mel torná á il·luminar ab sos
 vivificadors raigs l' hogar d' aquell matrimoni...

Marit y muller olvidaren lo passat y vivian
 felissos.

Passats uns quants dias de la sortida del con-
 vent de la Laura, la majordona de mossen N.,
 capellá de aquell convent, un reverent jove,
 guapo y molt ben plantat, sorprenia á son amo
 plorant com una Madalena y portantse als lla-
 vis una trena de cabells rossos; pero molt ros-
 sos: tant rossos com los de la Laura...

Un mes després la casa del matrimoni nova-
 ment juntat era molt sovint visitada, sobretot á
 las horas de ser fora 'l marit, per mossen N.

La Laura era una santa cristiana que no des-
 cuidava cap exercici piadós.

Lo barri arribá á murmurar de las visitas
 del mossen, y fins la malicia pretenia treure
 partit de certas miradetas y somrisos sorpresos
 á cua d' ull.

Un amich indiscret se proposá avisar al ma-
 rit, de las murmuracions del barri; pero aquest,
 ab accent sever y plé de confiansa, contesta:

—Deixa á las malas llenguas que llensin son
 verí; mossen N. es un sant home y te entrada
 á totas horas en casa, porque *es lo director es-
 piritual de la senyora.*

Ara fásintli un nus á la cua.

R. R.

LLÀGRIMAS DE COCODRILLO

SONET

La escena representa un cementiri
 ahont una viudeta 's desespera
 á la llum de... no sé si es llumanera,
 quinqué, fanal, gresol ó cul de ciri.
 Escoltem lo que diu:—¡Ay! Mon deliri
 creix per moments y mon cervell s' altera;
 torna marit meu, que aquí t' espera
 la que no pot sufrir tan cruel martiri;
 torna marit meu...—Y ab veu melosa
 li digué un del costat:—Per ta tristesa
 calmar, jo faré qualsevol cosa;
 ¿me vols per marit teu?—Respon Teresa:
 —Ay fill meu! ab molt gust fora ta esposa,
 pero has fet tart; estich ja compromesa.

Q. Roig

COMPARACIÓ

Si be ho miran, en lo mon
 son floretas las donzellas;
 y 'ls joves, son las abellas
 que vagan pe 'l seu entorn.

Per algun prat, no han vist may
 las abellas industriosas
 que buscan molt afanyosas
 sens que res las causi esglay,
 la flor de mes bell color,
 y una volta ja trovada
 la xuclan, y un cop xuclada
 s' atansan á un' altre flor?
 Donchs, comparin ab un jove:
 ab afany busca una noya,
 busca la mes rica joya
 demostrantli d' amor prova.
 Un cop la te, viu son cor,
 s' hi atansa ab molta prudencia;
 mes trayentli llur essencia
 fa com l' abella á la flor.

Desengányintse, en lo mon
 son floretas las donzellas;
 y 'ls joves, son las abellas
 que vagan pe 'l seu entorn.

FLORENCIO

A ROSETA

Eras lo goig, sent petita,
de tos pares y 'ls teus avis;
veyent ta innocencia als llavis
tothom te deya Rosita.
Ets encare joveneta,
ta honradés lo mon no oblida,
y are un jove quan te crida
te anomena per Roseta.
Jo, que de ta infancia 't veig
ab eixa cara tan bella,
me semblas una ponzella
que al matí gronxa l' creig.
Eixa, creixent ufanosa,
sas fullas obrir veurás;
tú, creixent, l' imitarás,
y després te diré Rosa.

Guarda en ton pit la frescor
com ella en llurs tendres fullas;
que si la perts y 't desfullas
ta esperansa sols es plor.

FLORENCIO

L' ORFE DE LA FULIOLA

NOTAS ÍNTIMAS

(Continuació.)

XIV

Rodejat de nou per la miseria, vaig deixar mon poble natal perque ningú s' enterés de ma situació, que per altre part ningú tampoch hauria millorat. Coneixent ja Barcelona y 'ls molts medis que en ella hi ha pera guanyarse la subsistència, dia y nit estava pensant de quina manera m' ho arreglaria pera presentarme alimentat y conservant la roba que portava encara en bon estat.

Segurament que un ministre de Hisenda no tira tants plans pera l' Estat, com jo feya pel meu ventrell!

Per fi vaig trobar lo problema.

Vaig recordarme que á Barcelona l' ofici de xerraire dona bastant, puig que molts á fora de enrahonar, montats en un cotxe ó pujats dalt de una taula se guanyavan la vida venent liart de cal cansaladé per greix d' es, elixir confeccionat en un laboratori del costat del catre per balsam de la Xina, una pasta ó betum del color de viola per pedra del Vesubi, y així successivament; y com que 'l públich, si se 'l sab enganyar, fins se 'n riu, vaig dirme per mi tot sol: res millor que ferme titiritero.

Tanta fou la convicció ab que m' ho vaig proposar, que fins jo mateix prompte vaig pensar-me que fora un aventatjat deixeble d' en Cañonje.

Després de una marxa forçada vaig arribar á Artesa: vaig dirigir-me desseguida á la posada y ab tota satisfacció vaig demanar un quarto. Luego m' presento á taula, en la qual se 'm serveix com á un marqués.

Lo veurem tan jovenet y espavilat cridava la atenció de la concurrència y tots me dirigian preguntas pera saber de ma persona. Jo 'ls dich que soch un prestidigitador deixeble de Mister Hume, nom que habia sentit llensar per Barcelona, pero que jo no sabia qui era.

Aquest nom estranger va causarlos tanta admiració que entre ells ja deyan: «¡Quina gloria ser fill de Barcelona!... ¡mireu, un jove de quinze anys y ja sab tot aixó y va sol pel mon!» Alashoras la mestressa de la posada va preguntarme per quin objecte habia anat á n' aquell poble.

—Pera veure de donar algunas funcions en lo teatro, vaig contestar, si es que 'l poble demostra tenir gust de que aixó 's fassi.

—Ja ho crech, contestá la bonadona, aquesta població es tan aficionada al teatro, que no hi ha mes que anunciarhi una funció pera que hi hagi un plé del tot.

—Y cóm se arregla pera llogar lo teatro? vaig preguntarli.

—Molt senzill, varen respondrem varios á la vegada: lo sastre del poble es qui se 'n cuida; demá ja t' hi acompanyarém.

—Y digans, noy, anyadí un vellet, ¿qué es lo que sabs fer?

—¡Oh! tantas y tantas cosas faig, que quedareu pasmats. De segur que may en aquest poble no haureu vist una funció com la que penso donarvos.

Aquestas paraulas, ditas ab molta naturalitat, aumentaren encara mes la curiositat dels que voltavan la taula.

—Pero bé, replicá 'l vellet tot pipant lo cigarro, ¿en qué consisteix tot aixó que dius que sabs fer?

—En primer lloch, m' empasso gola avall una espasa fins al puny, vaig contestar ab tota serenitat.

—¡Jesús! ¡Una espasa fins al puny! exclamaren tots á la vegada assombrats.

—Després, vaig continuar, me faig disparar un tiro á deu passos ab una pistola, y á vint ab un fusell, y llenso las balas per la boca.

—Aixó de la pistola jo ja ho he vist, respongué 'l mes vell, pero ab lo fusell ja 'm sembla de molt mes mérit.

—Lo teatro, ¿qué es gayre gran? vaig preguntarlos.

—¡Oh, sí! Te un escenari molt espayós, contestá una noya.

—Donchs alashoras, vaig dirlos, veuréu com tallo 'l cap de un home... del primer que se 'm presenti, y 'l passejo per tot lo teatro rajant la sanch, y de un cop de pistola se 'l torno á enganxar com si res hagués passat.

—¡Horror! digueren tots á una.

—Luego, anava dihentlos, de una truita faig sortir un núvol de aucells; de una pilota, una font de ví; y tants y tan raros son los jochs que jo faig, que 'us cansaria si 'us los contés tots.

—Donchs fesnos un joch ara aquí mateix, digué la noya ab tota innocencia.

—Sí, sí; respongueren tots plegats.

—No es possible, complaureus, vaig contestarlos, perque 'ls meus jochs perden molt mérit si no 's fan en lo teatro.

—Te rahó 'l noy, respongué 'l vellet.

La conversació va allargarse fins molt tart de la nit en que 'ns en anarem á jeure.

J. TONDUAN

(Seguirá)

LO QUE TORNA Y LO QUE NO

Á RON AMICH CONDEIXIBLE L' APLAUDIT POETA ANTON BORI

Propet de sa mare l' infant jugueteja
Y ab dolsas caricias la besa mimat;
Obe se 'n enfeyna botant naus de tira
Per sobre las aguas d' un trasparente llach.
Somriuli la vida florida y hermosa,
Felís lo temps passa nadant en plahers,
Pero los temps passan; lo nin se fa home,
Fugintne l' infancia per no tornar mes.

¡Ay! ¡May més!...

Los frets se 'n acaban; la suau Primavera
Desplega sas alas de fullas y flors;
Los prats reverdeixen y entonan sos himnes.
A dintre l' arbreda los bells rossinyols.
Cels blaus, matinadas, aromas y céfirs,
Amors y follías, petons y cantars
Tot vola á la posta, Saturno s' ho draga...
Pero consolemnos, que ja tornaré.

¡Oh, sí! ¡tornaré!...

Després de l' infancia, la flor de la vida
Renaix allavoras; lo temps dels amors.

Lo jovencel ayma patint de tendresa
Per una Matilde que roba son cor.
Mes... ¡ay! l' amor falla: traheixlo s' aymia:
La vida li aspreja pitjor qu' amarch fel,
Lo vuyt que li deixa jamay torna á omplirse,
Y aquella esperansa no torna may més!
¡Ay! ¡May més!...

Quan negras boiradas l' espay escapotan
Llensantne furiosas las gotas á mars,
Y 'l riu desbordantse los pobles innunda
Lo tró retombantne creuhantse los llamps,
Aprés la tempesta lo cel se serena
Grandiós dibuixantse l' espectre solar.
Y tot se fon luego: inmens espectacle
Que passa, y que sempre, etern, tornaré.
¡Oh, sí! ¡tornaré!...

A sobre d' un catre cobert de miseria,
Plé d' ansias funestas un home retors;
Sa cara de marbre, sas fondas parpellas,
Indican solemnes sa tétrica mort.
Plorosas sas fillas son hit ne voltejan
Omplintne son rostre de besos ruhents...
Y 'l pobre las besa y abraça ab follia,
¡Y aluca sos parpres per no obrils may més!
¡Ay! ¡May més!...

Diada admirable, la mare Natura
Vesteix ab sas galas tot l' ámbit del mon,
Del fons de las onas s' aixeca hermosissim
Lo pare del dia; l' esplendorós sol.
Passeja son carro per l' ample y vuyt pelach,
Dant vida á las plantas y als sers animats,
Y acaba sa tasca rogench enfonsantse
Al cor de la terra.—Demá tornaré!...
¡Oh, sí! ¡tornaré!...

—Ma bella infantesa passá com un somni,
Mas dolsas delicias avuy portan dol,
Ma gaya esperansa també va marcirse;
Un ángel va occirne mos tendres amors.
¡Graciosa infantesa! ¡Passió falaguera!
¡Angélichs conceptes y somnis de mel!
Adeu tot, per sempre: fugí m' alegría;
De mí va dependres ¡per no tornar mes!...
¡May més!...

J. GUINART

Barcelona, Setembre 1882

Als estanchs, actualment no tenen sellos de quart de céntim.

Aixó fa que 'l que tinga d' enviar impresos á fora no puga ferho ó tinga que pagar mes del que li correspon.

Alló dels pecats dels pares los fills ne van gerperuts, ara pot dirse:

De las faltas del govern los pobles ne pagan la pena.

Y 'l lector de segur dirá:

—Aixó ja es molt vell.

Llegeixo en los periódichs ministerials que á Sevilla hi ha hagut gran entusiasme ab motiu de la entrada de la reina donya Isabel.

¡Entusiasme ray!

Fa catorze anys y uns quants dias que també per tot Espanya n' hi habia molt.

Quin creuhen nostres lectors que seria mes espontáneo?

Per vias d' entreteniment, un periódich de Murcia publica la proclama ó manifest de la Junta revolucionaria de Madrid donat després de la batalla de Alcolea.

Entre 'ls parrafets del tal document: histórich, s' hi troban los següents:

«Lo poble de Madrit acaba de donar lo crit sant de Llibertat y abaix los Borbons».
«Espanyols: seguuiu tots lo crit de la que fou cort dels Borbons y d' avuy mes será 'l santuari de la Llibertat»

»La Junta revolucionaria provisional de Madrid se associa per unanimitat al crit conforme del poble, que ha proclamat:

»La soberania de la nació.

»La destitució de D.ª Isabel de Borbon del trono d' Espanya.

»La incapacitat de tots los Borbons pera ocupar-lo.»

Entre 'ls firmants de aquest document hi ha 'ls senyors següents:

Juan Lorenzana.—Marqués de la Vega de Armijo.—Juan Moreno Benitez.—Francisco Romero Robledo.—José Abascal.—Cárlos Navarro y Rodrigo.

LA TRAMONTANA no s' embolica ab comentaris, per lo que ja comprendrà 'l lector.

** **

Un inginyós manyá de Palafrugell acaba de inventar un notable aparato pera regularisar la marxa dels molins de vent, destinat á prestar grans serveys á la agricultura.

Ab aquell aparato, que s' anomena *regulador automàtic*, los molins de vent conservan sempre la marxa que se 'ls hi ha volgut donar, sens que pugan alterar-la per res los vents huracanats.

Nostre enhorabona á son autor En Pau Santandreu.

** **

Diu un periódich que á Inglaterra hi ha disset mil doscents cinquanta dos lladres coneguts. Si á Espanya 'ns deixessin contarlos...

** **

Los nihilistas continúan com sempre. Al arribar l' emperador de Russia á Moscou s' ha trobat en la taula ab una proclama nihilista dintre del tovalló.

No cal dir que las presons *están* anat á dojar. Pero ni 'ls mils.

** **

Molts son los que actualment van molt atrafegats buscant una fórmula.

Los *esquerrans* dinástichs diuhen que ja n' han trobat una mediant la qual podran governar ab la constitució del 69 sense governarhi; es á dir, regirà la del 76 y valdrá l' altra.

¿Fins quan te de durar aixó de las pasteradas políticas?

** **

Als mestres d' estudi de la provincia de Pontevedra se 'ls deuhen quinze mil duros.

A cap militar, ministre, butxí, etc., se 'ls deu un quarto.

Per aixó aném tan bé.

** **

Un president, secretari y tresoré, es á dir, un *factotum* de la Societat de fadrins fusters de Tarragona, ha tocat pipa irregularisant 564 duros 3 pesetas 2 rals y 1 cuarto de la caixa dels treballadors.

Serveixi aixó de avís á las societats qu' entronisan lo santonisme, y que pensan tenir un home *Perpétuo* pera que 'ls porti pe 'l ronsal segons a n' ell li donga la gana.

Guerra al santonisme, á la centralisació y als privilegis de tota mena, te de ser lo lema dels obrers que no 's vulgan trobar á lo millor ab una amagada d' ou com lo dels fusters de Tarragona.

** **

Lo dissapte antepassat fou presentada á la Sala de lo criminal de la Audiencia de Barcelona una denuncia firmada per don Francisco Devesa, Director del *Eco de la Montaña*, contra l'

ajuntament carlista de Manresa sobre falsetat en documents públichs.

Moralitat carca.

** **

A Badalona tenen un rellotje públich que no toca mes que 'l mitj dia, á l' hora del ápat.

¿Deu ser fusionista lo tal rellotje!

** **

Lo senyor Castelar diuhen que 's decanta á la *esquerra*.

Jo crech que ja fa temps que no mes se arriba al sol que mes calenta.

** **

A Igualada s' han declarat en huelga 'ls atvocats.

Ganga pe 'ls que pensan en plets.

** **

Habém rebut lo nou periódich federal que 's publica á Lleyda titolat *El Pacto*.

Aceptém ab gust lo cambi desitjantli pocas ensopegadas *fusionistas*.

** **

A Granada se preparan pera donar un gran espectacle mes espanyol que una arengada á la brasa.

Figúrintse que 's tracta... ¡oh!... se tracta de donar una corrida de toros presidida per sis senyoras.

Una pregunta:

¿Que no 's rentan los plats ni fan mitja á Granada?

Ja 't dich jo qu' están ben frescos los marits de per allá, si 's desperta á las senyoras lo desitj de torear.

¡VANITAT DE MOLTS!

S' acosta 'l dia dels morts, y ab la costum establerta de dur la corona oferta als difunts, provant recorts, la serenitat hi perdo puig no comprench tal mania; si hi penséu sols aquest dia encar que hi poséu *recuerdo*, casi be 'm crech ab motius per dirvos que divaguéu. ¿Es que los morts recordéu ó que no olvidéu los vius? Desd' lo moment qu' es lo dia aqueix, d' aná al cementiri, y en eix sols teniu deliri pera pensá ab qui vivia, me fa dubtar que de molts en la virtut m' enlluerno; puig crech que 'l *recuerdo*, eterno en la corona ho es sols; y en prova que així ho mostréu, que quan un any ha vensut, eterno no ho heu cregut y altre *recuerdo* hi poséu; fins la corona que enlluerna, romp lo temps, per mes dissort, no deixantla ser eterna com no ho es vostre *recort*; puig si ho fos, y 's compregués, igual que quan se mort un qu' es lo dol la sezzillés, no en guarnir tindriau punt; ó si pel mort ho guarníau y no pels vius en mala hora, en lloch de guarnir per fora dins lo ninxo ho posariu; puig lo dol no admet guarnits ni 'ls adornos, ni 'ls vermells de las rosas y 'ls clavells que en allí quedan marcits; y si la tristesa es dol y es lo trist lo no adornat, qui una tomba guarneix molt la guarneix per vanitat.

JOSEPH VERDÚ

Diu *La Veu Sallentina*:

«Fa poch que un capellá que acostuma dir missa en la iglesia de Gironella, va tenir la amabilitat, un dia que 's debia trobar nna mica... nervios, de tirar trona avall á *La Veu Sallentina*, dihent «que aquest periódich junt ab un paperot anomenat LA TRAMONTANA, que ab molt poca vergonya 's publica en Barcelona, eran los diaris més indecents, mes inmorals y més...» (no m' atrevesch escriurer la frasse ab que acabá 'l seu desahogo.)

»Després afegi: «¿Qué compón *La Campana de Gracia*!»

»Calculin ara quina classe de moralitat y decencia han de tenir aquets ensotanats com lo de Gironella.

»De part nostre enviém á aquell capellá las gracias pel concepte que li hem merescut, y 'ns preném la llibertat d' enviárlashi també en nom de nostre colega LA TRAMONTANA, perque ¡vaja! diguin lo que vulguin, una alabansa á favor nostre vinguda de gent aixís, en veritat, fora la major ofensa que 'ns podrian fer; consti que las alabansas d' aquesta familia 'ns fan molt poca gracia.»

No cal dir si estém complertament conformes ab la opinió del nostre estimat company sallentí.

LA TRAMONTANA sempre se ha considerat molt honrada de mereixe las furias car-católicas.

** **

En un periódich que se ocupa de Santa Teresa, llegeixo que la citada fou *ornato de su sexo*.

Ja voldria jo que l' autor m' expliqués la tal *ornamentació*.

** **

Un altre miracle. A Sant Quirse de Tarrasa una mare te una criatura que no la deixa dormir en tota la nit, de tan plorar.

Consulta 'l cas ab un capellá; aquest fa portarli 'l noy, se vesteix de ceremonia, agafa una creu, la fa besar á la mare y al fill, *fa pagarlos quatre rals de la funció*, y ja está 'l miracle llest.

Nota.—Lo noy segueix plorant del mateix modo.

¿Oh poder celestial de las creus, estolas, salpacés, aygua beneyta y demés instruments de conservar los clatells ben abrigats!

** **

Lo papa Lleó ha fet honors de rey al conde de Chambord, que 's com si diguessem l' As d' oros de Fransa.

Pocas horas avans lo rey dels llanuts francesos havia enviat una forta cantitat al papa.

—Nó parlis mes, aixó de la religió 's dona segons se paga, com l' assiento per veure una comedia.

** **

A Tarragona ha sigut elegit un canonje, gracias á la influencia de la cofradía de Teresas de dita ciutat.

Com lo tal subjecte era director espiritual de las citadas Teresas, va succehir que, per celebrar la *victoria*, la casa del novell canonje va convertirse en una costura de noyas casadoras.

Rodejat per las nenas lo tal canonje diu que tot se li aixampla com una esponja.

Y fins s' hi engresca perque diu que li agrada la carn ben fresca.

Llegeixo en alguns periódichs que un convent de monjas y un altre de jesuitas de Saragossa se comunican per medi de una mina.

¡No sigan maliciosos!

Aixó no será fet mes que per un cas de auxili espiritual, poderse comunicar la gracia divina ab mes facilitat.

No li sembla aixís á «La Vespa?»

** **

¿No podria enterarnos la seráfica Vespa ó 'l beatíssim Avi Vell de lo que 's murmura de un colegi de Lleyda ahont los noys han arribat á enterarse de certas relacions entre un tal mossen Pau y la maritornes del citat colegi?

¿Es veritat que actualment la minyona 's troba en la mes embrassada situació, no per gracia del Esperit Sant, sino per obra del reverent mossen Pau, segons declaració de la part interessada?

¿Y tampoch podria dirnos res cap de tant piadosos colegas de un capellá que en lo carrer de la Palma del mateix Lleyda se passeja cada nit tan encatarinat ab una feligresa, que 'ls vehins hi han pres part moventli gran xibarrí?

Pero ca, si nosaltres la gent del llustre no sabem parlar sino calumniant als ensotanats. ¡Pobrets!

** **

A Cádiz un jesuita s' ha permés la llibertat de insultar desde la trona á tots los fills de aquella lliberal ciutat, dihentlos mil pestes, y demanant á la Mare de Deu del Rosari, per fi de festa, que enviés sobre d' ells fam, calamitats, lo cólera, y que 'ls mars sortissen de son centro y la inundessen, etc., etc.

Proposo que no 's permeti predicar á dit jesuita sino ficat dins de una gabia y ab morrió, pera garantir la seguritat de sos oyents.

Pastorals cada setmana la mitra á la valentona una cara rodanxona y molta sal gaditana per' aná en cotxe repapat y cridarne á boca plena: Viva tu gracia morena oh virgen de Montserrat!

Lo bisbe barceloní es aquest bon feligrés; algú creu que no fá 'l pes, molts opinan qu' es molt fi.

PENSAMENTS

D' UN CURRIDO RETIRAT

Hi ha molts ases ab boneto de doctó y molts lladres ab bona posissió.

La prostitució es filla de Véuus y mare de Mercuri.

La poma paradisaica es una fruita molt sabrosa que s' indigesta sovint.

Lo qui va domiciliar l' honra de la dona debia estar renyit ab la decencia.

La dona es un instrument que sona bé si la tocan á temps y ab inteligencia.

JULIO JENER.

EPIGRAMAS

Si á ma filla Encarnacion pregunteu fenthi festetas: —No tens dugas germanetas?— Ab ignocencia us respon: —Si, la nena te duas tetas.

M. SITÁRRIMAS

** **

Deya lo ceguet Fortuny movent bronquina á sa dona: —¡Que 'n vas d' errada minyona! Que t' en veig venir de lluny.

J. COSMELICH

** **

Ab una gueta 's casá sols pels quartos en Peret, y, com no pot caminá, quan la treya á passejá la portaba de brasset. —¡No t' arronsis!—li cridaba sempre en Paret á la vella porque al fi experimentaba, com mes aprop era d' ella, que molt mes se li arronsaba.

E. B. C.

EPITAFIS

Un infelis jau aquí que de vendre aygua visqué, y á pesar de sé ayguadé va morir de un tip de vi.

MORENO

Clou la llosa d' eix fossar, de un home tan sols l' osera; las carns no 'ls hi van trovar, puig morí ce calavera.

MANEL CAFDEVILA

XARADAS

Una lletra es ma primera y també n' es negació, musical n' es la tercera y de hu dos tres jo 'n só.

N' es molt quarta repetida la filla de Don Pascual, la hu quarta es una mida pero n' es mida total.

** **

En un hu dos de total vegi per la primavera á lo germá d' en Pascual, qu' es un senyor molt tercera.

** **

MUDANSA

Per tot duros, mon nebot un tot molt tot ha comprat; te tacas blancas al tot y ni es pelut ni pelat.

LL. MILLÁ

GEROGLIFICH NUMÉRICH

- 12345 Un joch.
12332 Molts hi beuhen.
3215 Una ciutat.
5315 Los soldats ne portan.
421 Un licor.
451 A la rambla de las flors.
24 Mineral.

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT
XARADAS. No-ta-ri. Re-má.
CONVERSA. Nás.

CORRESPONDENCIA

Cospis. Lo qu' envia no fa per casa.—Pep Manxua. La poesia de vosté es lo seu nom al sentit comú.—F. O. Vosté encara te de aplicarse bastant per fer algo de profit. No cregui per aixó que 'ns molesti ni molt menos. Adobat aprofitarém algo.—Jepich. Lo seu article també va geperut.—J. Nugués. No fila.—Pepet. Anirá tal com desitja.—J. Guinart. Procurarém compláurel. Ja compendrá que la aglomeració de originals fa moltas vegadas que no 's puga cumplir com se desitjaria. Guardém en cartera lo que avuy envia.—Un Inturpit. Está mal versificat y una pila d' altres mals.—Gemechs. No pot anar res del qu' envia.—P. Andréu. Lo qu' envia no serveix.—Nyach. Vosté lo mateix.

LLIBRERIA ANTI-CLERICAL

rue des Ecoles, 33 y 35, Paris

OBRAS RECOMENADAS

LO CONVENT DE GOMORRA ó 'los horribles descubriments de 'ls Claustres, per Jacques Souffrance; un volum, un franch 50 cts.

LO BON SENTIT DEL RECTOR MESLIER, refutació de la religió cristiana per un capellá católich, un volum, 1 franch 50 cts.

LOS BORGIA, historia d' una familia de mónstruos, per Léo Taxil, dibuixos de Méjanet; un folleto, 60 céntims.

LOS AMORS SECRETS DE PIO IX, per C. S. Volpi, antich cambré del papa; dos volums, cada un, 2 franchs 50 céntims.

UN PAPA FAMELLA, aventuras extraordinarias y crims espantosos de la papissa Joana, per Léo Taxil y Fernand Laffont; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA BIBLIA DIVERTIDA, text per Léo Taxil; vint magnífichs quaderns que contenen quatre cents dibuixos per Frid' Rick; cada dibuix, 50 céntims.

LO CATECISME REPUBLICÁ DEL LIBRE-PENSADOR, per Paul Foucher; un folleto, 60 céntims.

LAS BESTIESAS SAGRADAS, per Léo Taxil; dos folletos, junts, 1 franch 20 céntims.

LA GUERRA DE 'LS DEUS, per Evariste Parry, edició completa; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA RELIGIOSA, per Diderot; un volum, 1 franch 50 céntims.

LA VIDA DE JESUS, per Léo Taxil, dibuixos grotescos per Pépin; cada quinze dias, una serie 50 céntims.

LA BELLA DEVOTA, per J. Vindex; un volum, 1 franch 50 céntims.

De venta en la librería Anti-clerical, rue des Ecoles, 33 y 35, Paris.

Barcelona. Tipografía LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres